

◆ Metin Özarslan

Ölünün Ham Hayali

I Gittin ya sebepsiz şen yahut üzgün
O öksüz çocuğu bıraktığın gün
Senden kalan gülün kokusu bitti

Yıllarla yollarla koştum peşinden
Aşılmaz dağları aştım peşinden
Ayaklarım arpa boyu iz gitti

Geçti asra bedel zaman suvari
Ben akreptim sen yelkovan süvari
Her visal durağı ufukta yitti

Vuslat muhal firkat mutat zıt kutup
Bazen aramaktan seni unutup
Gönlüme ruhunun hayali yetti

II Bir gün anıları alıp koynuna
Dönüp geldiğinde bu şehre yine
Her cadde her sokak seni tanıyor

Her bir semtte ayakların sabırsız
Sen bir ömrü çalıp götüreren hırsız
Kalbinde son sönen kandil yanıyor

Gözün ilişiyorken mezarlığa
Gönlün girişiyor son pazarlığa
Bakışların maziyi mi anıyor...

III Otlarla belenmiş silik kabirde
Dua eder iken sularken bir de
Gözlerinden birkaç damla akacak

Kurumuş otlardan ruhum süzülüp
Gözünden gönlünden hasretle öpüp
Selam için mezar taşım kalkacak

IV Kabrimin başından huşu içinde
Kalkarken bir garip huzur içinde
Ruhun tutar ruhumun ellerinden

